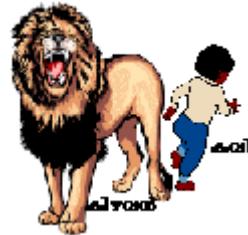

പഴയ കാല കവിതകൾ (1996)

കവിയുടെ ഉലാതകൾ

സുജീർ പണിക്കവീട്ടിൽ

കാവ്യാനുരാഗ വിവശനായി, കൈരളി-
ദേവികനുഭിനം പുജ ചെയ്തീടിലും
ആരുമറിയാതൊരജ്ഞം കോൺഡലാതു-
അം കഴിയാൻ കൊതിച്ചുവനി കവി

എക്കിലും ഏതൊ നിയോഗമോ, കർമ്മമോ
എൻ്റെ കവിതകൾ പത്രത്തിൽ വന്നു പോയി
നാലുപേരു വായനക്കാരിൽ ചിലരെൻ്റെ
പേരിൽ കവി ചേർത്തു പറയാൻ തുടങ്ങേണ്ട
അർഥവ്യുദ്ധമാർ തമിലനിക്കു കൂടുന്ന
സാഹിത്യ വേദിയിലേക്കാമത്രണം കിട്ടി
അവിടെ ആൾകുട്ടത്തിലെറ്റക്കിരുന്നു ഞാൻ
സകൽപ്പലോകത്തിൽ സഖാരിച്ചീടെവെ
ആരോ പറഞ്ഞെന്ന കേട്ടിയുന്നൊരു
ബാലസാഹിത്യപ്രതിഭയെ കണ്ടു ഞാൻ

”ഹേ കവേ“ എന്നെന്ന സംഭോധന ചെയ്താ-
സാഹിതീമർമ്മജ്ഞൻ കുശലം പറയവേ
അതു കേട്ടു പുച്ചരവും, നിന്യയും തിങ്ങുന്ന
വദനം മറയ്ക്കുന്ന കിഴവെനെ കണ്ടു ഞാൻ
കാക്കെന്നോലയാൾ ചുറ്റുമിരിക്കുന്ന
കുട്ടരെ നോക്കി കുശു കുശുത്തീടുന്നു.

കാളകുടവിഷം ചരൽച്ചു വാസുകി

പാലാഴി മമനും തകസ്സപ്പെടുത്തുന്നു
ഇല്ലെ മഹേഷരമില്ല പാനും ചെയ്യാൻ
ആ നീല ബാധ , പടർന്നു പലരില്ലും
അല്ലെങ്കിൽ ശ്രീ പരമേഷ്ഠൻ പോലുമീ
ഭസ്മാസുരനെ ദയനു മണ്ഡുന്നുവോ?

കിഴവൻൻ കൈമൺഡിയാദോരു കിങ്ങിണി-
കുടനും നാരീ സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞപോയ്
ഒന്നുമറിയാത്ത നാറിക്കു നിങ്ങളീ
കവിയെന പട്ടം കൊടുക്കുന്നതെങ്ങിനെ?
കിങ്ങിണി കുടൻ പറയുന ഭാഷയിൽ
ശുഭിയില്ലാത്ത പദങ്ങൾ നിരന്തരം
കിഴവനും കിങ്ങിണികുടനുംകുടി
പറയുനതേറ്റു പറയുനു ആളുകൾ

സ്വന്തമായി ചിന്തിച്ചിടാത്ത ജനത്തിനോ
ടൊപ്പും കഴിയുന്നതസ്വന്മാകയാൽ
കവിയെഴുന്നേറ്റു പിരിഞ്ഞു സദസ്സിനെ
കവിതയെഴുത്തും മുടക്കി കളഞ്ഞപോൽ.

ഗുണം